

TÂM SỰ QUAN TÒA

Mỗi lần đọc tin bọn gọi là quan toà nhấn tâm tuyên án tù nặng những người trẻ, nhiều em còn vị thành niên , hay phụ nữ có con dại, chỉ vì cái tội còn ưu tư tới đất nước, tôi lại nghĩ tới một người quen, trước 75 làm thẩm phán ở Sài Gòn. Tạm gọi là ông T T tâm sự khi quyết định học để trở thành thẩm phán, bố mẹ không vui, chỉ sợ con làm việc thất đức. Trước mỗi phiên tòa, bà mẹ , một Phật tử thuần thành, không quên dặn con : nếu tha được người ta thì tha, nếu tuyên án nhẹ được thì tuyên án nhẹ, đừng nặng tay làm hại ai, để phúc đức lại cho con cháu.

T nói : " mình buồn cười, giải thích cho mẹ hay phải có công lý, người có tội phải trả nợ, xã hội mới ổn định được, không thể tha hết mọi người để làm phúc, nhưng mỗi lần tuyên án, không thể không nghĩ tới lời mẹ dặn. " " Có lẽ suốt đời chánh án, T nói, mình chưa phạm một lỗi lầm, chưa bỏ tù oan hay quá nặng tay với ai, để bây giờ phải hối hận, cũng nhờ lời nhắc nhở của bà cụ, không dạy trong trường luật nào. Ở một nước nghèo như nước ta, nhiều người phạm tội chỉ vì hoàn cảnh. Phải đứng vào địa vị của từng người, để hiểu, trước khi tuyên án . Rất hiếm những người phạm luật vì độc ác. Miền Nam lúc đó còn là một xã hội nhân hậu, tử tế . Cái ác chưa ngự trị ". T tâm sự, cố không rút nước mắt : " Mình chỉ ân hận không cảm ơn mẹ trước khi cụ qua đời. Cụ mất khi mình nằm trong trại cải tạo. Chẳng bệnh tật gì, chết héo mòn vì ngày đêm lo cho con trong tù. Họ nhốt một người, nhưng hành hạ, giết được những người thân ở bên ngoài, ở nhà tù lớn ". Chu di tam tộc là công lý của người Cộng Sản Hy vọng những ông tòa ở các toà án nhân dân, dù nhấn tâm tới đâu, vẫn còn một chút lương tâm, sẽ có lúc lương tâm ray rứt đã làm chuyện thất đức. Giống như anh chàng Roskolnikov trong " Crime et Châtiment " (Tội ác và Hình phạt) của Dostoïevski. Roskolnikov giết người, vì nghĩ nạn nhân là người xấu đáng chết, và cũng để chiếm đoạt tài sản, tiền bạc của họ. Sau khi phạm tội ác, Roskolnikov bị lương tâm ngày đêm cắn xé, trở nên điên cuồng.

Kết án 9, 10 năm tù một phụ nữ có con dại hay một thiếu niên mới chập chững vào đời về tội yêu nước, thương dân, là một hành động giết người. Tịch thu tài sản của họ, thêm một cái tội cướp của. Dù có rêu rao, có tự trấn an, tự dối mình đó là chuyện cần thiết để xây dựng " xã hội chủ nghĩa ".

Hy vọng như vậy, nhưng biết là hy vọng hão, bởi vì trong con người Cộng Sản, lương tri đã bị gột rửa.

Antonio Gramsci nói trong một xã hội bệ rạc, con người trở thành vô cảm. Người ta thờ ơ trước cái bất hạnh của đồng loại, và những người bất hạnh thờ ơ với những người bất hạnh hơn mình.

Quan toà CS, khi ban những bản án man rợ cho người vô tội, hay chỉ có tội yêu nước, yêu lẽ phải, tìm thấy cái thú bệnh hoạn trong đó. Không còn cái thú giết người để xây dựng thế giới đại đồng như ngày còn ở trong rừng, nhưng cái ảo tưởng mình có quyền sinh sát, trong khi, trên thực tế, họ chỉ là tay sai, thiên lôi chỉ đâu đánh đó .

Chúc các ông chánh án " nhân dân ": giáo dục Cộng Sản đã thành công trong việc tiêu diệt hoàn toàn cái gọi là lương tâm trong con người các ông. Nếu không, một lúc nào đó, chút lương tri còn ẩn núp trong tiềm thức, sẽ lồm cồm bò dậy, các ông sẽ phải sống những giây phút ray rứt đau đớn của Roskolnikov. Cho đến những ngày cuối cùng của cuộc đời .

Cái bất hạnh cho xã hội VN ngày nay là không còn những bà mẹ khuyên con đừng làm chuyện thất đức. Hay nếu có cũng không ai nghe, khi tiêu chuẩn của đời sống không còn là sống tử tế với nhau.

TỪ THỨC
